

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 338/2021-20

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Ladislavom Slovák, Nemešsegská 6575/35, Dunajská Streda, proti obci [REDAKOVANÉ] takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 22. novembra 2019 domáha vyslovenia porušenia práva zúčastňovať sa na správe vecí verejných podľa čl. 30 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prácu podľa čl. 35 ods. 3 ústavy a priznania finančného zadosťučinenia 5 000 eur a náhrady trov právneho zastúpenia. Sťažovateľ bol vyzvaný na upresnenie toho, akého rozhodnutia sa domáha, na čo reagoval podaním, v ktorom uviedol, že k porušeniu ním označených základných práv došlo zo strany obce [REDAKOVANÉ] tým, že mu zabránila vykonávať funkciu hlavného kontrolóra obce na základe uzatvorenej pracovnej zmluvy, potom, ako bol zvolený do tejto funkcie.

II.

2. Sťažovateľ sa prihlásil do výberového konania na funkciu hlavného kontrolóra obce [REDAKOVANÉ]. Do tejto funkcie bol zvolený uznesením obecného zastupiteľstva. Na tomto základe sťažovateľ a obec uzavreli pracovnú zmluvu. Novozvolený starosta však neumožnil sťažovateľovi vykonávať funkciu hlavného kontrolóra, napriek tomu, že pracovná zmluva nebola ukončená.

3. Sťažovateľ sa žalobou na Okresnom súde Komárno proti obci domáhal určenia platnosti pracovnej zmluvy a uloženia povinnosti zaradiť ho na výkon práce podľa pracovnej zmluvy. Okresný súd rozsudkom z 27. októbra 2014 žalobu pre nedostatok naliehavého právneho záujmu zamietol. Okresný súd konštatoval, že voľba hlavného kontrolóra prebehla v rozpore so zákonom (nebola dodržaná doba vyhlásenia voľby hlavného kontrolóra), preto išlo o neplatný právny úkon, ktorý nezakladá žiadne následky. Na odvolanie sťažovateľa Krajský súd v Nitre rozsudkom

zo 14. decembra 2017 rozsudok okresného súdu potvrdil. Proti rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ dovolanie, ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 31. júla 2019 odmietol.

III.

4. Sťažovateľ namieta, že aj napriek skutočnosti, že splňal podmienky na výkon funkcie hlavného kontrolóra obce, a napriek tomu, že bol do tejto funkcie zvolený a následne s ním bola uzavretá pracovná zmluva, sa mu bránilo vo výkone tejto funkcie. Sťažovateľ tvrdil, že rozhodnutiami súdov mu nebola poskytnutá právna ochrana, hoci orgány obce v procese voľby hlavného kontrolóra pochybili, a to bolo podľa súdov dôvodom neplatnosti pracovnej zmluvy. Podľa sťažovateľa pochybeniami obce v procese voľby bolo zasiahnuté do jeho základných práv.

IV.

5. Podľa § 45 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) je ústavný súd viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti tou časťou návrhu, v ktorej navrhovateľ definuje, akého rozhodnutia sa domáha, čím zároveň vymedzuje predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Ústavný súd nemá možnosť rozhodovať nad rámec návrhu a tak rozširovať ochranu ústavnosti. Nesprávna formulácia návrhu môže znamenať aj nedostatok právomoci ústavného súdu, pretože ústavný súd je viazaný i obsahom návrhu ústavnej sťažnosti a môže konať len v takom predmete konania, ktorý zodpovedá jeho predmetu rozhodovania vychádzajúceho z príslušných ustanovení ústavy, resp. ústavného zákona a len o ochrane tých práv, ochrana ktorých spadá do jeho právomoci (III. ÚS 1/02).

6. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti a následne aj v jej doplnení označil za porušovateľa obec bez uvedenia rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým malo k tomuto porušeniu dôjsť. Tým nesprávne vymedzil predmet konania, keď mal ním označené práva porušiť druhý účastník konania prebiehajúceho pred všeobecnými súdmi, a nie všeobecné súdy, ktoré vo veci rozhodovali. Návrh sťažovateľa je vlastne inak vyjadreným návrhom toho, čoho sa domáhal pred všeobecnými súdmi. Porušenie svojho práva odvodzuje od konania obce tak, ako ho odvodzoval v spore pred všeobecnými súdmi, len s tým rozdielom, že normy zákonného práva nahradil normami ústavného práva. Takto podaná ústavná sťažnosť proti obci ako právnickej osobe je nezlučiteľná s čl. 127 ods. 1 ústavy, keď je vlastne pokračovaním civilného sporu sťažovateľa s obcou. Preto ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie podľa § 56 ods. 2 písm. a) v spojení s § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. mája 2021

Robert Šorl
predseda senátu